

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu **Bytového podniku mesta Košice** so sídlom v Košiciach, Južné nábrežie 13, proti žalovanej **M. S.**, bývajúcej v K., **o zaplatenie 169,22 € s príslušenstvom**, vedenej na Okresnom súde Košice I pod sp.zn. 26 C 137/2004, o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2008, sp.zn. 1 Co 157/2008 takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky konanie o dovolaní žalovanej proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 30. septembra 2008, sp.zn. 1 Co 157/2008 **z a s t a v u j e**.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Košice I rozsudkom z 5. októbra 2007, č.k. 26 C 137/2004-83 uložil žalovanej povinnosť zaplatiť žalobcovi sumu 5 098 Sk, poplatok z omeškania vo výške 2,5 promile za každý deň omeškania, najmenej však 25 Sk za i každý mesiac omeškania zo sumy 4 508 Sk od 6. decembra 2004 do zaplatenia, zo sumy 295 Sk od 16. augusta 1998 do zaplatenia a nahradiť mu trov konania vo výške 500 Sk, všetko v lehote 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti uplatňovaných poplatkov z omeškania žalobu zamietol. Z vykonaného dokazovania mal za preukázané, že uplatňovaný nárok žalobcu na zaplatenie nedoplatku na vyúčtovaní služieb spojených s nájmom bytu č. 3, na T. za zúčtovacie obdobie časti kalendárneho roku 1998 vo výške 4 508 Sk a na zaplatenie mesačného zálohového predpisu nájomného za mesiac júl 1998, vrátane zaplatenia sumy 295 Sk za mesiac august 1998 z titulu faktického výkonu správy, je dôvodný, keďže žalovaná uvedené nedoplatky žalobcovi ako prenajímateľovi predmetného bytu neuhradila.

Krajský súd Košiciach uznesením z 30. septembra 2008 sp.zn. 1 Co 157/2008 odvolanie odmietol a rozhodol, že účastníkom nepriznáva náhradu trov odvolacieho konania. Vychádzal z toho, že odvolaním napadnuté uznesenie bolo doručené žalovanej 31. decembra 2007 (č.l. 89), a teda nasledujúcim dňom 1. januára 2008 začala žalovanej plynúť zákonná 15-dňová lehota na podanie odvolania, ktorá márne uplynula dňa 15. januára 2008 (utorok). Pokiaľ teda žalovaná podala odvolanie na pošte 23. januára 2008, čo vyplýva z podacej pečiatky Poštového úradu Košice (č.l. 90), bolo podané zjavne oneskorene. Vzhľadom na to odvolací súd jej oneskorene podané odvolanie odmietol podľa § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. Výrok o náhrade trov odvolacieho konania odôvodnil poukazom na ustanovenie § 142 ods. 1 O.s.p.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podala žalovaná prostredníctvom poštovej prepravy na Krajský súd v Košiciach 22. januára 2009 mimoriadny opravný prostriedok, v ktorom v prvom rade poukázala na svoj zlý zdravotný stav, ktorý jej neumožnil včas podať odvolanie. Ďalej v ňom namietala oprávnenosť žalovanej pohľadávky žalobcu a upozornila v ňom aj na svoje zlé majetkové a sociálne pomery.

Okresný súd Košice I uznesením z 3. marca 2009, č.k. 26 C 137/2004-109 uložil žalovanej, aby v lehote 15 dní od doručenia tohto uznesenia, spresnila svoje podanie z 29. decembra 2008 a uviedla, či ide o dovolanie alebo návrh na odpustenie zmeškania lehoty na podania odvolania a doplnila ho o v ňom uvedené náležitosti.

Okresný súd Košice I uznesením z 19. októbra 2009, č.k. 26 C 137/2004-117 (po vrátení veci dovolacím súdom) uložil žalovanej, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia svoje podanie z 29. decembra 2008 doplnila o náležitosti a to, aby uviedla, ktorého advokáta si zvolila pre zastupovanie v dovolacom konaní a predložila plnú moc pre tohto advokáta. Uvedené uznesenie žalovaná prevzala (po náročnom zisťovaní adresy jej bydliska) 3. marca 2011.

Žalovaná v podaní zo 16. marca 2011 opätovne poukázala na svoju nepriaznivú finančnú a majetkovú situáciu a vyjadrila svoju nevôľu žalobcovi vyplatiť žalovanú sumu.

Okresný súd Košice I vo výzve z 22. júla 2011 (č.l. 141) opätovne vyzval žalovanú, aby v lehote 30 dní oznámila súdu meno advokáta, ktorý ju bude zastupovať v dovolacom

konaní a predložila plnú moc na zastupovanie a zároveň ju poučil o možnosti ustanovenia zástupcu z radov advokátov alebo Centra právnej pomoci. Súd považoval v zmysle § 46 ods. 1 O.s.p. uvedenú zásielku za doručenú 4. novembra 2011, dňom, kedy sa ako nevyzdvihnutá vrátila súdu prvého stupňa.

Okresný súd Košice I uznesením z 18. februára 2013, č.k. 26 C 137/2004-157 (po opätovnom vrátení dovolacím súdom) uložil žalovanej povinnosť, aby v lehote 10 dní od doručenia tohto uznesenia, doplnila svoje podanie doručené súdu prvého stupňa 29. decembra 2008 tak, aby v ňom uviedla, ktorého advokáta si zvolila pre zastupovanie v dovolacom konaní a predložila plnú moc pre tohto advokáta alebo preukázala, že sa obrátila na Centrum právnej pomoci a požiadala o poskytnutie právnej pomoci. Toto uznesenie prevzala žalovaná 28. marca 2013. Z úradného záznamu z 8. apríla 2013 (č.l. 160 spisu), spísaného zákonnou sudkyňou JUDr. S. V. vyplýva, že žalovaná požiadala o predĺženie lehoty na ustanovenie zástupcu do 15. apríla 2013.

Centrum právnej pomoci Košiciach v odpovedi na výzvu Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (zaslanú mu v elektronickej forme) z 13. júna 2013 uviedlo, že žalovaná žiadosť o poskytnutie právnej pomoci v tejto veci nepodala.

V dovolaní sa musí popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 O.s.p.) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu a z akých dôvodov sa toto rozhodnutie napáda, prípadne ktoré dôkazy by sa mali vykonať na preukázanie dôvodov dovolania a čoho sa dovolateľ domáha (§ 241 ods. 1 veta prvá O.s.p.).

V zmysle ustanovenia § 241 ods. 1, veta druhá O.s.p. musí byť dovolateľ v dovolacom konaní zastúpený advokátom, pokiaľ nemá právnické vzdelanie buď sám, alebo jeho zamestnanec (člen), ktorý za neho koná. Citované zákonné ustanovenie vyžaduje, aby bol dovolateľ vzhľadom k zvýšenej odbornej náročnosti dovolacieho konania zastúpený profesijným advokátom.

Napriek tomu, že žalovaná nemá právnické vzdelanie vyžadované na zastupovanie v dovolacom konaní, ktorým je v zmysle konštantnej judikatúry súdov len vysokoškolské vzdelanie druhého stupňa v študijnom odbore právo na právnickej fakulte vysokej školy, alebo uznaný doklad o vysokoškolskom vzdelaní druhého stupňa vydaný zahraničnou

vysokou školou, a ako dovolateľka takéhoto zástupcu potrebuje, keďže ide o zákonnú podmienku dovolacieho konania, ktorej nesplnenie bráni prejednaniu jej dovolania, nepoverila v súdom určenej lehote a ani doposiaľ svojím zastupovaním žiadneho kvalifikovaného zástupcu.

So zreteľom na nerešpektovanie výzvy okresného súdu uvedenej v uznesení 18. februára 2013, č.k. 26 C 137/2004-157 v stanovenej lehote, ani do času rozhodovania dovolacieho súdu, musel Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.) s poukazom na ustanovenie § 243c O.s.p. a § 104 ods. 2 O.s.p. pre nesplnenie zákonom požadovaných náležitostí dovolania, konanie o dovolaní žalovanej zastaviť.

Aplikujúc uvedené zákonné ustanovenia preto dovolací súd dovolacie konanie zastavil bez toho, aby sa zaoberal vecnou správnosťou napadnutého rozhodnutia.

O trovách dovolacieho konania rozhodol Najvyšší súd Slovenskej republiky podľa § 243b ods. 5 O.s.p. v spojení s § 224 ods. 1 O.s.p. a § 146 ods. 1 písm.c/ O.s.p.

Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 21. augusta 2013

JUDr. Vladimír Magura, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: Dagmar Falbová

